

Osztályozás		Tárgy	
		027.4 (069)	
Hely		Idő	
		"1971"	
Személy		Helyszám	
Budapestre vonatkozó újságcikkek			
Szerző:	Gulay István	(Hely)	(Oldal)
Cím:	Nem feledjük a várost	(Idő)	(Köt. v. füz.)
	városi	1971. dec. 17	
Forrás:	Petőfi Népe		
	Korunkat		

244

Nem feledjük a várost

„Megmelegedek otthon”

Az olaszországi Ravenna városa egy Kiskunfélegyházi embernek köszönheti sok ezer darabos parasztkerámia gyűjteményét. Dr. Berza Lászlónak, a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár Budapest gyűjteménye helyettes vezetőjének ugyanis szenvedélye a népi kerámia és a fafaragások gyűjtése. Tavaly, amikor a ravennai Bibliotheca Chassense elhatározta egy várostörténeti bibliográfia elkészítését, dr. Berza Lászlót hívta meg előadást tartani e témáról. Kinn tartózkodása alatt természetesen módját ejtette, hogy néhány olasz parasztkerámiával bővítsék gyűjteményét. Bár erre felé fajanszkerámia terjedt el, sikerült szép népi edényeket találnia. Ekkor biztatni kezdte ottani barátait, vendéglátóit, gyűjtsék össze ezeket. Szava meghallgatásra talált. Került egy mecénása is a gondolatnak, aki egy kis házacskát adományozott a leendő gyűjtemény elhelyezésére. Ma már 13–15 ezer darabból áll a ravennai népi kerámiai gyűjtemény.

Dr. Berza László, a neves helytörténész nemcsak egy-

szerűen félegyházi, de Félegyháza-imádó is. A város legszélső utcájában, az egykori Deák Ferenc (ma Kilián György) utcában lakott, innen járt be az „egycsövű templom” melletti fehér elemi iskolába, utána az „öregpolgárba”, majd az újba. Igazi félegyházi polgárrá a tanítóképzőben vált.

— Mezősi Károly, a nemrég elhunyt nagyszerű Petőfi-kutató volt az igazgatónk. A tanári kar tagjai is szinte valamennyien kitűnő szakemberek voltak, akik haladó, baloldali szelvényben nevelték az ifjúságot. Vízhányó tanár úr, aki a rajzot tanította, dr. Szántó Károly, a pedagógia tanára, Rozsondi Béla, aki a matematikát oktatta mind olyan emberek voltak, akik valóban útravalót adtak az életre diákjaiknak. Tulit Péter testnevelő tanár pedig kitűnő atlétákat és tornászokat nevelt: országos hírű sportteljesítményei voltak az iskolának.

— Berza László neve nem ismeretlen a legfiatalabb félegyháziak előtt sem, hiszen gyakran szerepel a nyilvánosság előtt is: a rádióban és a tv-ben.

— Gyakran dolgozom a Magyar Rádió irodalmi osztályának, ahol jelenleg az Irodalmi Vendégek sorozatot készítem, és minden hétfőn beszélék Budapest történetéről a Kettőtől-hatig című műsorban. A televízió Fekete-fehér, igen-nem vetélkedő résztvevői is engem szidtak — ha nem is tudtak róla —, amikor a kérdéseket kiigazították, hiszen, mint szakértő, jelentős részüket én állítottam össze.

Leginkább mégis a Budapest története című hatkötetes bibliográfia szerkesztőjeként, valamint a készülő Budapesti Lexikon főszerkesztőjeként ismerik. Az utóbbi 1973-ra a három város (Pest, Buda, Óbuda) egyesítésének 100. évfordulójára készül el és jelenik meg a könyvesboltokban.

— Kiskunfélegyházi kézzel Budapest bibliográfiát?

— Aki igazán szereti szülőföldjét, az igazán meg tud szeretni egy másikat is. Várost, mert ugyanaz az érzés táplálja az érzelmet. Félegyháza azonban egy percre sem enged el; úgyszólván naponta találkozom Pesten földijeimmel, emellett, ha szükségük van rám, mindig felkeresnek az otthoniak (nagyon szívesen segíték nekik, amiben tudok), s bizony nem múlik el egyetlen évszak sem, hogy haza ne mennék, mert időnként, mint a vándormadarra, rámjön, hogy megmelegedjek otthon. Nincs már meg ugyan a házuk — bár meg tudtam volna tartani! Az lenne jó, ha az elszármazott félegyháziak megtarthatnának otthon egy szobát, hogy azal is odakötődjenek szülővárosukhoz. — De hát más az élet és szembe kell nézni vele...

Gulay István